

DZIENNIK WILEŃSKI

Biuro Redakcji i Administracji: Dominikańska Nr. 4.

Redakcja otwarta od godz. 2—4 po poł.

Administracja otwarta codziennie od g. 10 do 6 wiecz., w niedziele od 1—2.

CENY PRENUMERATY: Rocznie — 80 mk., półrocznie — 45 mk., kwartalnie — 25 mk. 50 fen., miesięcznie — 2 mk. 50 fen. łącznie z przesyłką pocztową i odroczeniem do domu.

zmiana adresu — 20 fen.

CENY OGŁOSZEŃ: Na 4-ej str. za wiersz pierwszy — 40 fen.

nekrologi wiersz — 30 fen. Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Dziennika Wileńskiego” do g. 4 po poł. Po godz. 4 nekrologi i inne niecierpiące zwłoki zawiadomienia przyjmuje drukarnia kł. A. Bułkowskiego, Królewska (Botaniczna) № 9

Numer pojedynczy 7 kop. = 14 fen.

Gazeta wychodzi codziennie — z wyjątkiem dni poświęconych.

DO LUDNOŚCI POLSKIEJ.

Wobec zbliżającego się ustąpienia władz okupacyjnych ludność polska pełna jest troski i zaniepokojenia o przyszłe losy kraju. Zewsząd dochodzą do Wilna trwożne, często przesadzone wieści o wynikłych już lub gotujących się rozruchach, o skupianiu się band bolszewickich lub jeńców rosyjskich. Ujawnione przez Tarybę litewską zakusy w kierunku objęcia przez nią administracji również w polskich okolicach kraju, potęgują jeszcze zamęt i zaniepokojenie ludności.

Rodacy! w dzisiejszej chwili przełomu tylko spokój i panowanie nad sobą może uratować kraj od nieszczęścia i zapewnić narodowi polskiemu pomyślną przyszłość. Aby mózdz zapewnić sobie siłę wewnętrzną i wolę działania z pożytkiem dla ogółu, aby mózdz odeprzeć wrogie napaści i zakusy, należy przede wszystkim zachować spokój.

Dopóki nie zostanie zorganizowana prawidłowa władza państwowa, dopóki nie powstanie w porozumieniu z przedstawicielstwem polskiem, tymczasowy zarząd kraju, we wszystkich sprawach dotyczących porządku i bezpieczeństwa publicznego ludność polska winna się zwracać do *Komitetu Polskiego w Wilnie* ul. Wronia № 1. Komitet Polski w Wilnie tworzy tymczasową organizację naczelną społeczeństwa polskiego na Litwie.

Komitet Polski prowadzi obecnie pertraktacje z niemieckimi władzami okupacyjnymi w sprawie utworzenia Zarządu Tymczasowego, oraz stworzenia powszechnej organizacji porządku i bezpieczeństwa publicznego. Zanim te pertraktacje zostaną ukończone i zanim nastąpi możność organizowania całego kraju z jego centrów administracyjnych, Komitet Polski wzywa ludność do niezwłocznego tworzenia organizacji miejscowych w celu zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa w najbliższej okolicy.

W każdej parafji powinna powstać z wyborów miejscowa *Rada parafjalna*, w skład której weszliby przedstawiciele każdej

wioski, zaścianka lub miasteczka w stosunku następującym: Wioski, zaścianki i miasteczka mające nie więcej niż 10 dymów (w miasteczkach posesji) wybierają po 1 przedstawicieli, od każdych następnych 10 dymów również po jednym.

Dwory miałyby w Radzie parafjalnej po 2 przedstawicieli: jednego właściciela lub od administracji i jednego od służby dworskiej i robotników.

Rada parafjalna składałaby się w ten sposób z 30 lub 40 członków, zależnie od wielkości parafji. Rada zbiera się w celu załatwienia spraw zasadniczych, związanych z opieką nad dobrem ogólnem oraz spokojem w parafji. Rada przeprowadza wybory oraz uchwała postanowienia obowiązujące całą ludność parafji.

Należy dążyć do tego, aby w wyborach do Rady parafjalnej brali udział wszyscy mieszkańcy parafji bez różnicy narodowości i wyznania. Jeżeli w poszczególnych parafjach mieszanych okazało się niemożliwym stworzenie ogólnej Rady parafjalnej i powstały oddzielne Rady narodowe (np. polska i litewska), należy dążyć do wzajemnego porozumienia się i współdziałania.

Rada parafjalna wybiera ze swego grona *Parafjalny Komitet Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego*, złożony z 9 członków. Jako dziesiąty członek do Komitetu Parafjalnego wejdzie Parafjalny Naczelnik Porządku i bezpieczeństwa publicznego wyznaczony na to stanowisko przez Centralną Organizację Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego. Komitet Parafjalny wybiera z pośród siebie prezesa, wice - prezesa, sekretarza i skarbnika. Jeden z członków Komitetu wchodzi jako delegat do Komitetu Powiatowego. Komitet Parafjalny natychmiast po swem zorganizowaniu powinien zawiadomić o sobie istniejące władze niemieckie i rozpocząć działalność w celu zapewnienia w swej okolicy porządku i bezpieczeństwa publicz-

nego. Najważniejszym zadaniem Komitetu Parafjalnego będzie utworzenie Milicji i Straży Ochotniczej. *Milicja* będzie się składała z pewnej ilości stałych i płatnych strażników, którym Komitet Parafjalny ma dostarczyć mieszkanie i utrzymanie oraz wypłacać pensje. Strażników zatwierdza na stanowiskach Parafjalny Naczelnik porządku i bezpieczeństwa publicznego, który jest bezpośrednim zwierzchnikiem Milicji. Centralna Organizacja porządku i bezpieczeństwa publicznego określa odpowiednio do warunków miejscowych ilość potrzebnych strażników oraz ustanawia ich wynagrodzenie i utrzymanie.

Straż Ochotniczą powołuje Komitet Parafjalny z pośród stałych mieszkańców parafji, bez różnicy stanu, narodowości i wyznania. Straż Ochotnicza jest obowiązana do stawienia się na każde wezwanie Komitetu lub Milicji, jednakże żadnych stałych obowiązków ona nie pełni i za swe czynności wynagrodzenia nie pobiera.

Komitet Polski wierzy, że ludność polska kraju potrafi dorównać spadającym na nią w obecnej chwili odrodzenia Ojczyzny doniosłym obowiązkom.

Z głębokiej miłości Ojczyzny [którą ludność kraju niejednokrotnie krwią swoją zaświadczyła i przypieczętowała, płynie ufność, że i dziś również ukochanie sprawy ojczystej potrafi zjednoczyć wszystkich i stłumić wzniecone przez niesumienne agitatorów spory i waśnie.

Jedność, sumienne spełnianie obowiązku społecznego, posłuch i karność względem obranych przewodników i zwierzchnich organizacji społecznych — oto hasło na dziś dla wszystkich Polaków.

Komitet Polski w Wilnie.

